

ČESKÝ JAZYK

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace zaujímá stěžejní postavení ve výchovně vzdělávacím procesu. Dobrá úroveň jazykové kultury patří k podstatným znakům všeobecné vyspělosti absolventa základního vzdělávání. **Jazyková výuka, jejímž cílem je zejména podpora rozvoje komunikačních kompetencí**, vybavuje žáka takovými znalostmi a dovednostmi, které mu umožňují správně vnímat různá jazyková sdělení, rozumět jim, vhodně se vyjadřovat a účinně uplatňovat i prosazovat výsledky svého poznávání.

Obsah vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace se realizuje ve vzdělávacích oborech Český jazyk a literatura, Cizí jazyk a Další cizí jazyk. **Kultivace jazykových dovedností a jejich využívání je nedílnou součástí všech vzdělávacích oblastí.**

Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Český jazyk má komplexní charakter, ale pro přehlednost je rozdělen do tří specifických složek: komunikační a slohová výchova, jazyková výchova a literární výchova. Ve výuce se však vzdělávací obsah jednotlivých specifických složek vzájemně prolíná.

V komunikační a slohové výchově se žáci učí vnímat a chápat různá jazyková sdělení, číst s porozuměním, kultivovaně psát, mluvit a rozhodovat se na základě přečteného nebo slyšeného textu různého typu vztahujícího se k nejrůznějším situacím, analyzovat jej a kriticky posoudit jeho obsah. Ve vyšších ročnících se učí posuzovat také formální stránku textu a jeho výstavbu.

V jazykové výchově žáci získávají vědomosti a dovednosti potřebné k osvojování spisovné podoby českého jazyka. Učí se poznávat a rozlišovat jeho další formy. Jazyková výchova vede žáky k přesnému a logickému myšlení, které je základním předpokladem jasného, přehledného a srozumitelného vyjadřování. Při rozvoji potřebných znalostí a dovedností se uplatňují a prohlubují i jejich obecné intelektové dovednosti, např. dovednosti porovnávat různé jevy, jejich shody a odlišnosti, třídit je podle určitých hledisek a dospívat k zobecnění. Český jazyk se tak od počátku vzdělávání stává nejen nástrojem získávání většiny informací, ale i předmětem poznávání.

V literární výchově žáci poznávají prostřednictvím četby základní literární druhy, učí se vnímat jejich specifické znaky, postihovat umělecké záměry autora a formulovat vlastní názory o přečteném díle. Učí se také rozlišovat literární fikci od skutečnosti. Postupně získávají a rozvíjejí základní čtenářské návyky i schopnosti tvořivé recepce, interpretace a produkce literárního textu. Žáci dospívají k takovým poznatkům a prožitkům, které mohou pozitivně ovlivnit jejich postoje, životní hodnotové orientace a obohatit jejich duchovní život.

Vyučovací předmět Český jazyk se vyučuje v 1. až 9. ročníku s hodinovými dotacemi pro jednotlivé ročníky odpovídajícími učebnímu plánu.

Výuka je organizována zpravidla v budově školy. Filmová, divadelní představení, besedy apod. se realizují mimo budovu u pořádajících organizací.

Výchovné a vzdělávací strategie vyučovacího předmětu Český jazyk

UČITEL	ŽÁK
– Volí cestu ke konkretizovaným výstupům vyučovacího předmětu bez ostrých hranic mezi jazykovou, literární, komunikační a slohovou výchovou. – Podporuje zvyšování čtenářské gramotnosti žáků. – Využívá dostupných nebo vlastních materiálů blízkých každodennímu životu žáků, tiskoviny volí přednostně z regionu školy. – Volí metody a formy (prezentace, vlastní výpisky apod.) práce podporující zájem žáků o mateřský (český) jazyk, vytváří dostatek stimulů pro aktivní práci žáků. – Vede žáky k používání jazykových příruček. – Při zadávání slohových prací a výběru témat literární výchovy přihlíží k zájmům žáků – Nepřeceňuje význam pravopisu, volí jevy základní. – Vede žáky ke zdokonalování jejich vyjadřovacích schopností a dovedností. – Rozhoduje o výběru a zařazení doplňujícího učiva. – Zařazuje průřezová témata dle organizace jednotlivých projektů.	– Podílí se na výstavbě vyučovací hodiny, dle možností vyhledává informační zdroje mimo školu, prezentuje svou snahu. – Pracuje s vlastními chybami. – Prezentuje své myšlenky a názory v písemné – Využívá automatické opravy textu prostřednictvím ICT a zná jejich omezení. – Své výroky promýšlí, plynule se vyjadřuje v mezích slušného chování.

KOMPETENCE K UČENÍ

- Vedeme žáky k zodpovědnosti za jejich vzdělávání a za jejich „budoucnost“ - připravujeme je na celoživotní učení.
- Ve výuce zřetelně rozlišujeme základní (nezbytné, klíčové, kmenové) učivo a učivo rozšiřující (doplňující).
- Učíme žáky vyhledávat, zpracovávat a používat potřebné informace v literatuře a na internetu.

KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

- Na modelových příkladech ve svých předmětech naučíme žáky algoritmu řešení problémů.
- Podporujeme netradiční (originální) způsoby řešení problémů.
- Ve škole i při mimoškolních akcích průběžně monitorujeme, jak žáci řešení problémů prakticky zvládají.

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ

- Klademe důraz na „kulturní úroveň“ komunikace, jednoduchým způsobem se domluví v běžných každodenních situacích
- Vedeme žáky k tomu, aby otevřeně vyjadřovali svůj názor podpořený logickými argumenty.
- Učíme žáky publikovat a prezentovat své názory a myšlenky
- Vedeme žáky k pozitivní prezentaci a reprezentaci svojí osoby a svojí školy na veřejnosti.
- Připravujeme žáky na zvládnutí komunikace s jinými lidmi v obtížných a ohrožujících situacích.

KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ

- Učíme žáky pracovat v týmech, učíme je vnímat vzájemné odlišnosti jako podmínku efektivní spolupráce.
- Rozvíjíme schopnost žáků zastávat v týmu různé role.
- Učíme žáky kriticky hodnotit práci (význam) týmu, svoji práci (význam) v týmu i práci (význam) ostatních členů týmu.
- Podporujeme vzájemnou pomoc žáků, vytváříme situace, kdy se žáci vzájemně potřebují.
- Podporujeme integraci žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do třídních kolektivů.

KOMPETENCE OBČANSKÉ

- Netolerujeme agresivní, hrubé, vulgární a nezdvořilé projevy chování žáků, zaměstnanců školy i rodičů.
- Na konkrétních modelových příkladech demonstrujeme pozitivní a negativní projevy chování lidí.
- Podporujeme různé formální i neformální způsoby spolupráce s obcí, policií, složkami IZS apod.

KOMPETENCE PRACOVNÍ

- Vedeme žáky k pozitivnímu vztahu k práci. Žádnou práci netrestáme. Kvalitně odvedenou práci vždy pochválíme.
- Při výuce vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí.
- Různými formami (exkurze, film, beseda apod.) seznamujeme žáky s různými profesemi – cíleně ujasňujeme představu žáků o reálné podobě jejich budoucího povolání a o volbě vhodného dalšího studia.

4. KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy (OVO)

Žák:

- 4.1 odlišuje ve čteném nebo slyšeném textu fakta od názorů a hodnocení, ověřuje fakta pomocí otázek nebo porovnáváním s dostupnými informačními zdroji
- 4.2 rozlišuje subjektivní a objektivní sdělení a komunikační záměr partnera v hovoru
- 4.3 rozpoznává manipulativní komunikaci v masmédiích a zaujímá k ní kritický postoj
- 4.4 dorozumívá se kultivovaně, výstižně, jazykovými prostředky vhodnými pro danou komunikační situaci
- 4.5 odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru
- 4.6 v mluveném projevu připraveném i improvizovaném vhodně užívá verbálních, nonverbálních i paralingválních prostředků řeči
- 4.7 zapojuje se do diskuse, řídí ji a využívá zásad komunikace a pravidel dialogu
- 4.8 využívá základy studijního čtení - vyhledá klíčová slova, formuluje hlavní myšlenky textu, vytvoří otázky a stručné poznámky, výpisky nebo výtah z přečteného textu; samostatně připraví a s oporou o text přednese referát
- 4.9 uspořádá informace v textu s ohledem na jeho účel, vytvoří koherentní text s dodržováním pravidel mezivětného navazování
- 4.10 využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu a k tvořivé práci s textem nebo i k vlastnímu tvořivému psaní na základě svých dispozic a osobních zájmů

Učivo (U)

- 4.1 **čtení** - praktické (pozorné, přiměřeně rychlé, znalost orientačních prvků v textu), věcné (studijní, čtení jako zdroj informací, vyhledávací), kritické (analytické, hodnotící), prožitkové
- 4.2 **naslouchání** - praktické (výchova k empatii, podnět k jednání), věcné (soustředěné, aktivní), kritické (objektivní a subjektivní sdělení, komunikační záměr mluvčího, manipulativní působení projevu, zvukové prostředky souvislého projevu a prostředky mimojazykové), zážitkové
- 4.3 **mluvený projev** - zásady dorozumívání (komunikační normy, základní mluvené žánry podle komunikační situace - jednoduchá sdělení – žádost o pomoc, prosba, omluva, poděkování, informace ...), zásady kultivovaného projevu (technika mluveného projevu, prostředky nonverbální a paralingvální); komunikační žánry: připravený i nepřipravený projev na základě poznámek nebo bez poznámek, referát, diskuse
- 4.4 **písemný projev** - na základě poznatků o jazyce a stylu, o základních slohových postupech a žánrech; vyjádření postoje ke sdělovanému obsahu, vlastní tvořivé psaní (komunikační žánry: výpisek, žádost, soukromý a úřední dopis, objednávka, strukturovaný životopis, pozvánka, charakteristika, subjektivně zabarvený popis, výklad, úvaha)

5. JAZYKOVÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy (OVO)

Žák:

- 5.1 spisovně vyslovuje česká a běžně užívaná cizí slova
- 5.2 rozlišuje a příklady v textu dokládá nejdůležitější způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov, rozpoznává přenesená pojmenování, zvláště ve frazémeh
- 5.3 samostatně pracuje s Pravidly českého pravopisu, se Slovníkem spisovné češtiny a s dalšími slovníky a příručkami
- 5.4 správně třídí slovní druhy, tvoří spisovné tvary slov a vědomě jich používá ve vhodné komunikační situaci
- 5.5 využívá znalostí o jazykové normě při tvorbě vhodných jazykových projevů podle komunikační situace
- 5.6 rozlišuje významové vztahy gramatických jednotek ve větě a v souvětí
- 5.7 v písemném projevu zvládá pravopis lexikální, slootovorný, morfologický i syntaktický ve větě jednoduché i souvětí
- 5.8 rozlišuje spisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu a zdůvodní jejich užití

Učivo (U)

- 5.1 **zvuková stránka jazyka** - zásady spisovné výslovnosti, modulace souvislé řeči (přízvuk slovní a větný), intonace, členění souvislé řeči (pauzy, frázování)
- 5.2 **slovní zásoba a tvoření slov** - slovní zásoba a její jednotky, slohové rozvrstvení slovní zásoby, význam slova, homonyma, synonyma, obohacování slovní zásoby, způsoby tvoření slov
- 5.3 **tvarosloví** - slovní druhy, mluvnické významy a tvary slov
- 5.4 **skladba** - výpověď a věta, stavba věty, pořádek slov ve větě, rozvíjející větné členy, souvětí, přímá a nepřímá řeč, stavba textu
- 5.5 **pravopis** - lexikální, morfologický, syntaktický
- 5.6 **obecné poučení o jazyce** - čeština (jazyk národní, jazyk mateřský), skupiny jazyků (slovanské - především slovenština - a jiné, jazyky menšinové), rozvrstvení národního jazyka (spisovné a nespisovné útvary a prostředky), jazyk a komunikace (jazyková norma a kodifikace, kultura jazyka a řeči, původ a základy vývoje češtiny, jazykové příručky)

6. LITERÁRNÍ VÝCHOVA

Očekávané výstupy (OVO)

žák

- 6.1 uceleně reprodukuje přečtený text, jednoduše popisuje strukturu a jazyk literárního díla a vlastními slovy interpretuje smysl díla
- 6.2 rozpoznává základní rysy výrazného individuálního stylu autora
- 6.3 formuluje ústně i písemně dojmy ze své četby, návštěvy divadelního nebo filmového představení a názory na umělecké dílo
- 6.4 tvoří vlastní literární text podle svých schopností a na základě osvojených znalostí základů literární teorie
- 6.5 rozlišuje literaturu hodnotnou a konzumní, svůj názor doloží argumenty
- 6.6 rozlišuje základní literární druhy a žánry, porovná je i jejich funkci, uvede jejich výrazné představitele
- 6.7 uvádí základní literární směry a jejich významné představitele v české a světové literatuře
- 6.8 porovnává různá ztvárnění téhož námětu v literárním, dramatickém i filmovém zpracování
- 6.9 vyhledává informace v různých typech katalogů, v knihovně i v dalších informačních zdrojích

Učivo (U)

- 6.1 **tvořivé činnosti s literárním textem** - přednes vhodných literárních textů, volná reprodukce přečteného nebo slyšeného textu, záznam a reprodukce hlavních myšlenek, interpretace literárního textu, dramatizace, vytváření vlastních textů, vlastní výtvarný doprovod k literárním textům
- 6.2 **způsoby interpretace literárních a jiných děl**
- 6.3 **základy literární teorie a historie** - struktura literárního díla (námět a téma díla, literární hrdina, kompozice literárního příběhu), jazyk literárního díla (obrazná pojmenování; zvukové prostředky poezie: rým, rytmus; volný verš), literatura umělecká a věcná (populárně-naučná, literatura faktu, publicistické žánry)
- 6.4 **literární druhy a žánry** - poezie, próza, drama, žánry lyrické, epické, dramatické v proměnách času - hlavní vývojová období národní a světové literatury, typické žánry a jejich představitelé

ČESKÝ JAZYK – 6. ročník

OVO	KONKRETIZOVANÝ VÝSTUP	KONKRETIZOVANÉ UČIVO	ZPŮSOBY HODNOCENÍ	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA a MEZIPŘEDMĚT. VZTAHY
Čj 6. ročník: OVO: 4.3, 4.4 U: 4.1, 4.2	Žák: - rozliší základní slohové útvary - sestaví osnovu, dodrží časovou posloupnost - užívá vhodných jazykových prostředků - vyjadřuje se souvisle a výstižně v mluveném projevu - vyhledá hlavní myšlenky textu - podá informaci stručně a zřetelně - vybírá vhodná slova při nácviku popisu - stylizuje dopis, používá kultivovaný písemný projev	Komunikační a slohová výchova - sloh - slohové útvary - vypravování - popis předmětu - popis osoby - popis pracovního postupu - zpráva, oznámení - výpisky, výtah - dopis	KSP, V, SP	
OVO: 5.1, 5.3, 5.4, 5.7 U: 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6	- používá jazykové příručky - rozpozná zvukovou a písemnou podobu slov, správně intonuje - vyhledá základní a rozvíjející větné členy a zdůvodní shodu - určí mluvnické kategorie, aplikuje jejich znalost v písemném projevu - rozpozná druhy podstatných jmen, přídavných jmen, zájmen a číslovek	Jazyková výchova - jazykověda, jazykové příručky, zvuková stránka slova věty - větná skladba - podstatná jména, přídavná jména, zájmena, číslovky, slovesa - vlastní jména	KD, ÚZ, PP, SP	
OVO: 6.1, 6.3, 6.6 U: 6.1, 6.3, 6.4	- používá literaturu jako zdroj poznání a prožitků - uvede základní znaky literárních forem - rozeznává básnické jazykové prostředky - hodnotí jednání dětských hrdinů, jejich vztah k vrstevníkům, k ostatním lidem, ke zvířatům, k rostlinám a věcem - posoudí vztah literatury k životu - reprodukuje přečtený text, zhodnotí hlavní postavy - poznává baladu, báji, bajku, pověst podle jejich znaků	Literární výchova - literární formy - básnické jazykové prostředky - povídky ze života dětí - povídky historické, dobrodružné, ze současnosti, humoristické - lidová tvorba - balada - báje - bajka - pověst	ÚZ, PP, SP, PS, PÚ, CD, D	

ČESKÝ JAZYK - 7. ročník

OVO	KONKRETIZOVANÝ VÝSTUP	KONKRETIZOVANÉ UČIVO	ZPUSOBY HODNOCENÍ	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA a MEZIPŘEDMĚT. VZTAHY
Čj 7. ročník: OVO: 4.3, 4.4, 4.5 Ú: 4.3	Žák: - sestaví text s charakteristickými znaky popisu umělecká díla - předvede samostatný souvislý projev (ústní i písemný) - dovede svým vypravováním spolužáky zaujmout - při písemném i mluveném projevu používá vhodná slova - komunikuje se kultivovaně, výstižně, volí vhodné jazykové prostředky pro danou modelovou komunikační situaci	<u>Komunikační a slohová výchova</u> - popis uměleckých děl-obrazu - popis pracovního postupu - charakteristika osoby - výtah - žádost, životopis - vypravování	KSP, V, SP	
OVO: 5.2, 5.3, 5.4, 5.7 U: 5.2, 5.3, 5.4, 5.5	- rozezná v textu ohebné i neohebné slovní druhy, určí slovesný rod - rozliší věty podle členitosti, transformuje je - rozliší věty hlavní a vedlejší, větné členy - určí významy slov věcné a mluvnické - odliší slova jednoznačná a mnohoznačná - tvoří synonyma, homonyma, antonyma - odvodí způsoby tvoření slov	<u>Jazyková výchova</u> - ohebné slovní druhy, slovesné rody - neohebné slovní druhy - skladba – věty podle členitosti - věty vedlejší - slovo, významy slov - slova jednoznačná, mnohoznačná - synonyma, homonyma, antonyma - slovní zásoba a tvoření slov	KD, ÚZ, PÚ, PP	
OVO: 6.3, 6.7, 6.8 U: 6.2, 6.3, 6.4	- používá literaturu jako zdroj poznání a prožitků - posoudí úlohu lidové slovesnosti a počátků psané literatury - zhodnotí význam práce spisovatelů, jejich postav - zhodnotí význam práce autorů národního obrození - porovná českou a světovou literaturu 19. st. - zformuluje písemně i ústně dojmy ze své četby, návštěvy divadel nebo filmového představení a názory na umělecké dílo	<u>Literární výchova</u> - lidová slovesnost, písemnictví - lidová tvorba - počátky české literatury - nejstarší literatura-legendy, životopisy, kroniky - nejvýznamnější světoví autoři a postavy - pobělohorské období - národní obrození-počátky, 1. pol. 19. st. - nejvýznamnější autoři a česká literatura 19. st. - literárně výchovné aktivity	ÚZ, D, PS, PÚ, ČD, PP, SP	

ČESKÝ JAZYK - 8. ročník

OVO	KONKRETIZOVANÝ VÝSTUP	KONKRETIZOVANÉ UČIVO	ZPUSOBY HODNOCENÍ	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA a MEZIPŘEDMĚT. VZTAHY
OVO: 4.1, 4.2, 4.8 U: 4.3, 4.4	Žák: - na základě vlastní četby charakterizuje literární postavy - rozpozná líčení v umělecké literatuře a použije je jako vzor pro vlastní tvorbu - vypracuje výklad, výtah s pomocí osnovy, použije vhodné odborné názvosloví - na základě osobních postojů a zkušeností zpracuje jednoduchou úvahu	Komunikační a slohová výchova - charakteristika liter. postav - subjektivně zabarvený popis-líčení - výklad, výtah - jednoduchá úvaha	KSP, V, SP	
OVO: 5.1, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 5.7 U: 5.2, 5.3, 5.5	- určí poměry mezi větami hlavními, větné člena, větami vedlejšími - pochopí stavbu souvětí, určí druh souvětí - pozná odchylky od větné stavby - rozpozná hlavní způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření slov - pozná slov přejatá z cizích jazyků jejich psanou podobu a výslovnost - rozezná v textu slovní druhy, rozliší vid dokonavý a nedokonavý - tvoří tvary přejatých slov a cizích vlastních jmen	Jazyková výchova - druhy poměrů mezi souřadně spojenými větami hlavními, větnými členy, větami vedlejšími - stavba souvětí, souvětí podřadné a souřadné, čárka v souvětí - čárka ve větě jednoduché - obohacování slovní zásoby - slova přejatá, jejich výslovnost a pravopis - slovní druhy, slovesný vid - skloňování slov přejatých a cizích jmen vlastních	KD, ÚZ, PP, PS	
OVO: 6.3, 6.5, 6.9 U: 6.1, 6.2, 6.3, 6.4	- používá literaturu jako zdroj poznání a prožitků - zhodnotí význam práce nejvýznamnějších literárních představitelů - využívá při rozboru literárního díla základních lit. pojmů - charakterizuje významné literární žánry - má přehled o významných představitelích české a světové literatury - zformuluje písemně i ústně dojmy ze své četby, návštěvy divadelních nebo filmového představení a názory na umělecké dílo	Literární výchova - literatura přelomu 19. a 20. st. – venkovská próza - literatura od počátku 20. st. do roku 1945 - literárně výchovné aktivity	ÚZ, PÚ, ČD, SP, PP	

ČESKÝ JAZYK - 9. ročník

OVO	KONKRETIZOVANÝ VÝSTUP	KONKRETIZOVANÉ UČIVO	ZPUSOBY HODNOCENÍ	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA a MEZIPŘEDMĚT. VZTAHY
OVO: 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.9, 4.10 U: 4.1, 4.2, 4.3, 4.4	Žák: - komunikuje kultivovaně a výstižně, uplatňuje spisovný jazyk - využívá vhodných a výstižných pojmenování, dbá na kompozici projevu - komunikuje kultivovaně, výstižně, využívá básnických prostředků - stylizuje jednoduchou úvahu, vypracuje proslov k různým příležitostem	<u>Komunikační a slohová cvičení</u> - vypravování - charakteristika předmětů, osob, zvířat - popis děje, líčení - úvaha - proslov, diskuse - publicistické útvary	KSP, V, SP, PÚ	
OVO: 5.2, 5.3, 5.4, 5.6, 5.7, 5.8 U: 5.3, 5.4, 5.5, 5.6	- rozliší základní publicistické útvary - v praxi využívá obecná poučení o jazyce, rozlišuje skupiny, rozvrstvení - uvede základní poznatky o vývoji českého jazyka a jeho útvarech - zařadí slovesa ke třídám a vzorům - využívá poznatků k vytváření jazykových projevů - odstraňuje skladební nedostatky - určí poměry souřadné - rozlišuje pravopisné jevy lexikální, morfologické, syntaktické ve větě jednoduché a v souvětí - využívá jazykových příruček - používá kultivovaný písemný projev na základě poznatků o jazyce - používá literaturu jako zdroj poznání a prožitků	<u>Jazyková výchova</u> - slovanské jazyky, skupiny jazyků na evropském území - vývoj českého jazyka - útvary českého jazyka - slovesa - třídy, vzory shrnutí učiva 6. - 9. ročníku	KD, ÚZ, PP	
OVO: 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8, 6.9 U: 6.1, 6.2, 6.3, 6.4	- má přehled a významných představitelích současné české literatury - tvoří vlastní literární texty - zformuluje písemně i ústně dojmy ze své četby, divadelních nebo filmového představení a názory na umělecké dílo	<u>Literární výchova</u> - česká literatura po 2. světové válce literárně výchovné aktivity	Z, PÚ, ČD, SP, PP	